

Ivan Juranić - Ivić

Ivan Juranić, obiteljskim nadimkom Ivić je moj pradjed. Rođen je 3. siječnja 1915. godine u Jurandvoru, od majke Marije i oca Petra Marijana. Bio je ratno dijete, jer rođen je usred Prvoga svjetskog rata. Nakon završetka školovanja radio je s ocem na zemlji i bavio se stočarstvom. Tako je njegova obitelj preživljavala teško vrijeme nakon rata.

Miran život u Jurandvoru promijenio je novi rat. Bio je to Drugi svjetski rat. Pradjed je 1943. godine zajedno s mnogim ljudima iz sela otišao u partizane. Imao je tada 28 godina. Borio se u Gorskom kotaru za slobodu svoje zemlje. U jednoj borbi bio je ranjen s dva metka u nogu. Zarobljen je i odveden u skupini ratnih zarobljenika u Njemačku. Dovedi su ga u grad Augsburg na prisilni rad. Smješten je u radni logor i u početku je radio na poljoprivrednim imanjima u okolici.

Kada je u travnju 1944. godine radni logor postao jedan od podlogora zloglasnog koncentracijskog logora Dachau, pradjed je prebačen na rad u tvornicu aviona Messerschmitt. Uvjeti rada u tvornici bili su jako teški i mnogi zatvorenici umrli su od iscrpljenosti.

Moj pradjed je preživio i dočekaio je oslobođenje logora krajem travnja 1945. godine. Dugo mu je trebalo da se vrati na svoj otok, u svoj rodni Jurandvor. Još uvijek je u nozi nosio dva metka. Ostat će s njim do kraja života.

Pradjed je nakon rata nastavio sa životom zemljoradnika. Oženio se i imao je obitelj. Njegova kćer Marija, moja je baka i ona mi je pričala o svome ocu.

Moj pradjed Ivan Juranić umro je 23. studenoga 2002. godine, u dobi od 87 godina. Pokopan je na groblju u Jurandvoru.